

filosofiske Problemer og Standpunkter ligesom Trøffelgrisen, han roder Problemerne op og tager dem paa sin Næse, men har ikke nogen personlig Tilfredsstillelse af dem. Det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister paa samme Maade tager de politiske Standpunkter paa sin Næse, men han har i Virkeligheden ikke nogen Tilfredsstillelse af dem, og jeg betvivler, at der er andre, der har det, naar undtages Arbejdsgiverforeningens Formand, Hr. Langkjær.

L. D. Rasmussen: Den højtærede Minister søgte at give en Forklaring paa det ejendommelige Hurtigløb, han har præsteret med Hensyn til dette Lovforslag, og nævnte i denne Forbindelse, at nu kunde man godt foretage Revisionen, da vi gik imod Sommeren. Maa jeg sige, at da den højtærede Minister fremsatte Lovforslaget, var det ganske afgjort med den Hensigt, at man skulde vente med Revisionen til næste Samling, at man altsaa skulde passere Sommeren og derefter foretage Revisionen; ellers er Forslaget jo ganske hensigtsløst, og det kan jeg ikke tænke mig Muligheden af. Hvis det havde været Ministerens Mening, at man skulde foretage Revisionen med Sommeren for Øje, burde det have staaet i Lovforslaget, at det skulde revideres inden 1. April, saa havde man netop revideret med Sommeren for Øje; nu maatte det, som Lovforslaget ligger, være Ministerens Hensigt, at Revisionen skulde foregaa i næste Samling.

J. P. Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard spurgte, om Vedtagelsen af disse Forslag betød, at saa kunde der ikke forhandles videre om Kontrolordningen. Jeg gaar ud fra, at det bliver i Arbejdsnævnet, Forhandlingerne da kommer til at foregaa; naar Flertallet først har faaet alt, hvad det ønsker, er der jo ikke mere at forhandle om fra vor Side. Hvilket Resultat eventuelle Forhandlinger i Arbejdsnævnet vil føre til, kan jeg ikke sige noget om; men det er jo ganske givet, at man baade har strøget af Understøttelsen og gennemført Kontrolbestemmelsen uden at tage Hensyn til den anden Part, og dette kan selvfølgelig ikke fremme Forhandlingsvilligheden. Det er stadig min Overbevisning, at gennem den Fremgangsmaade, vi tilbød i Udvalget, havde Partiet forpligtet sig til, at der skulde komme en mere betryggende Kontrolordning, og at man, hvis der var blevet levnet Tid dertil, var kommet til et Resultat,

som alle Parter kunde være tjent med. — Den højtærede Minister sagde, at naar man erkendte, at Kontrolordningen ikke var god o. s. v., maatte man være klar over, at det var rigtigt at gennemføre det her foreslaaede. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Lovforslaget blev fremsat for fire Maaneder siden, og da talte den højtærede Indenrigsminister ikke om nye Kontrolbestemmelser o. s. v., endvidere, at Udvalget har siddet saadant noget som 3½ Maaned, hvor der ikke er kommet noget som helst Forslag, som kunde drøftes; Forslag fra Flertallets Side om Kontrolbestemmelser er først fremkommet i den sidste Tid, og saa er det gaaet saaledes, som jeg sagde før, at da vi forlangte at faa Tid til at se paa disse Forslag, selv kun et Par Dage, kunde man ikke give os denne Tid, de to Partier var enige, og dermed mente de, det var nok. Maa jeg saa sige med Hensyn til de betryggende Kontrolregler for Landmandsbanken, som den højtærede Indenrigsminister talte om, at saa vidt jeg ved, har man ikke helt lukket for det, som jeg anser for en af Aarsagerne til Katastrofen, nemlig at Landmandsbankens Bankraadsmedlemmer kunde sidde i forskellige Aktieselskabers Bestyrelser.

Formanden: Det ligger noget udenfor denne Sag.

J. P. Nielsen: Men den højtærede Indenrigsminister sagde

Formanden: Ja, Indenrigsministeren svarede det ærede Medlem.

J. P. Nielsen: Den højtærede Indenrigsminister talte dernæst om, hvad mine Udtalelser betød. Det forekommer mig, at jeg har forklaret, at jeg først og fremmest lægger Vægt paa Arbejdsløshedskassernes Selvstyre og deres moralske Forpligtelse til at kontrollere deres Medlemmer. Jo flere Lovregler man giver for denne Kontrol, des mere begrænses efter min Mening det moralske Ansvar indenfor Kasserne, og det er det, Lovgivningsmagten skal tage sig noget i Vare for. Det bør være saaledes, at det moralske Ansvar for, at der ikke sker Misbrug, ligger hos Kassernes Medlemmer, hos de Ledelser, Kasserne selv vælger. Men naar den højtærede Indenrigsminister endelig var saa elskværdig at ville udlægge mine Udtalelser paa anden Maade, saa vil jeg blot gøre opmærksom paa, at Loven har virket over et